

Verslag bijeenkomst Omwonendenoverleg opvanglocatie AMV's Hengelo

Datum: 14 april 2025

Plaats: Gemeentehuis Bronckhorst

Duur: 19.00 uur –20.30 uur

Aanwezig: 11 omwonenden, ~~4 medewerkers COA~~, 2 medewerkers gemeente Bronckhorst,
1 onafhankelijk notulist.

De projectleider heet de aanwezigen welkom. Tijdens dit overleg is er ruimte voor op- en aanmerkingen. Ook is er gelegenheid om buiten op de bouwlocatie te kijken. Gemaakte afspraken zullen worden vastgelegd.

1. Agenda en Voorstelrondje

De projectleider stelt de leden van het B&W voor. De nieuwe wethouder Hans Puijk is sinds 20-02-2025 de opvolger van Evert Blaauw.

Burgemeester Patrick van Domburg is sinds 13-01-2025 in Bronckhorst in functie. Hij gaat wonen in Zelhem. Hiervoor was hij burgemeester in IJsselstein.

Hij wil mensen en ondernemers in de gemeente op alle vlakken leren kennen. Toen het verzoek kwam om aan te schuiven bij het omwonendenoverleg, heeft hij daar vanzelfsprekend gehoor aan gegeven. Hij is benieuwd wat men vindt en hoe men e.e.a. beleeft, en hopen dat we tot overeenstemming kunnen komen.

2. Inleiding

De projectleider schetst de situatie in het kort. Ongeveer een jaar geleden is door het College besloten dat op de Elderinkweg een locatie komt voor AMV'ers. Daarom is het belangrijk om met een aantal omwonenden in gesprek te blijven over de manier waarop dit alles vorm gegeven moet worden.

Door het COA is vorig jaar een vastgoedregisseur toegewezen. Hij is echter aan het begin van het project uitgevallen door ziekte. Tussentijds heeft Gerjan van der Werp namens het COA gekeken hoe de gebouwen geplaatst kunnen worden die er gaan komen. Ook de omwonenden hebben hun wensen kenbaar gemaakt. Daar is een tekening uit voortgekomen. De nieuwe tekenaars van het COA hebben alle wensen van de bewoners, gemeente en het COA vertaald naar een nieuwe tekening. Deze is anders dan de tekening die de omwonenden hadden samengesteld. Er moet rekening gehouden worden met geluid, groenwal, houtwal, de ontsluiting aan de rechterkant, mede in verband met de veiligheid.

3. Dialoog tussen omwonenden en gemeente

Een omwonende heeft een A-4 notitie uitgereikt waarop teksten staan vermeld van de presentatie van 19 maart 2025. Omwonende heeft daar opmerkingen over. De AMV-locatie zou zoveel mogelijk uit het zicht worden gebouwd, dat was de wens van de gemeente, heeft hij van het COA begrepen.

De projectleider merkt op dat hij zich niet kan herinneren dat gesteld is dat de locatie zoveel mogelijk uit het zicht van het gemeentehuis gebouwd moet worden. Op de presentatie van de vorige bijeenkomst stond er ook bij: waterhuishouding, functie naastgelegen grond behouden, functie wadi behouden, ruimtelijk en natuuronderzoek borgen en zoveel mogelijk bomen borgen. Omwonende zegt dat we daarover nooit hebben gesproken.

De projectleider merkt hierover op dat er naast de wensen van de omwonenden ook aanvullingen en wensen zijn vanuit de gemeente en het COA.

De tekening is vanuit de wensen van de omwonenden, is door het COA vertaald naar een nieuw tekening. Het vorige concept bestond uit twee losse gebouwen. Nu is er één gebouw, dat beter past in het groen van de omgeving.

Omwonende: Het voorstel is nu een gebouw dat past bij het gemeentehuis, terwijl er eerst is gesproken over een noodopvang voor 10 jaar. Met dit voorstel wordt het een bijgebouw van het gemeentehuis en geen containeroplossing meer.

De projectleider merkt op dat het uitgangspunt nog steeds hetzelfde is, 80 AMV's maximaal. Daarnaast kiezen we niet voor noodopvang, maar voor een duurzame opvang voor 10 jaar. Omwonende merkt op dat het niet zo mooi hoeft te zijn.

De projectleider: Het gebouw heeft in principe dezelfde functie maar voor een bepaalde periode van tijd. Als het toch moet komen, dan liever zo mooi mogelijk. Ook voor de gemeente en het COA.

Omwonende heeft een brief gestuurd met punten die ze kwijt wil. Het College heeft een besluit genomen en het stoort haar enorm dat de bezwaren van de buurt kennelijk niet zo zwaar wegen. 80 jongens in een jonge leeftijdsgroep vindt ze echt onbegrijpelijk. Over dat onderwerp is een heel uitgebreide reportage geweest en er is uitgebreid toegelicht dat het een heel slecht plan is om 80 AMV's bij elkaar te zetten. Toch wordt dit nu gedaan en de gemeente reageert helemaal niet. Ze vraagt of men de uitzending van Zembla heeft gezien over hoe slecht de opvang is en hoe er met deze kinderen in Europa wordt omgegaan.

Omwonende merkt op dat er in Nederland de meeste kinderen uit huis worden geplaatst, met alle gevolgen later van dien. Zeker na de oorlog is dat veel gebeurd. Alle bezwaren van de buurt worden niet gehoord en dat is een grote frustratie.

De burgemeester geeft aan dat hij veel heeft gehoord. De opvang van AMV's is een wettelijke taak en daar moeten we aan voldoen. De burgemeester kan zich de frustratie voorstellen, maar we moeten kijken hoe we dit hier het beste oplossen. We willen in de gemeente geen azc van 300 bewoners, dat past niet bij de aard en omvang van de gemeente, maar we zijn wel in staat om 3 x een groep van 80 bewoners te huisvesten. Dat moeten we samen met de buurt zo goed mogelijk oplossen. De burgemeester kan zich voorstellen dat er frustraties zijn, maar weet ook dat niet aan alle wensen tegemoet kan worden gekomen. Tegelijkertijd zijn er meer belangen die door de gemeente moeten worden meegewogen. De vraag is dan: hoe ga je dat doen? En daarvoor zitten we hier nu.

De wethouder: We horen het en we luisteren goed. Er zijn door de gemeente (en omwonenden) verschillende bestaande AMV locaties bekeken om daarvan te leren wat we in Bronckhorst kunnen doen om het op de locaties goed te laten verlopen. Dan gaat het niet alleen om overlast maar over hoe de integratie het beste kan verlopen. De jongeren moeten een goede dagbesteding hebben zodat ze zich niet vervelen en daaruit moeilijkheden kunnen ontstaan.

De groepen die problemen veroorzaken, zitten vaak in crisis noodopvang, waarbij dagbesteding en leefomgeving van aanzienlijk mindere kwaliteit zijn. Dat heeft effect op de rust op en om de locatie. Daarom willen we kiezen voor een kwalitatief goede opvang, waarbij de jongeren een goede dagbesteding krijgen in een fijne omgeving. Vaak lopen de verhalen wel door elkaar. Desondanks kan de wethouder zich de zorgen van de omwonenden goed voorstellen.

Omwonende: mooi dat het zo wordt toegelicht. Maar het laatste voorstel van 19 maart is totaal anders. We hadden best goede overleggen gedurende het jaar maar nu is alles ineens totaal anders qua tekening.

De wethouder merkt op dat hij zich kan voorstellen dat men zich teleurgesteld voelt. Hij heeft ook gelezen dat de waarnemend burgemeester dat, vast met goede bedoeling, zich heeft uitgesproken als “goede buur”. Het was een ongelukkige woordkeuze. Hij heeft de bezwaren van de omwonenden, en ook van een aantal ambtenaren, goed gehoord. Er zijn dingen niet goed gegaan.

Als ze dit hadden geweten, hadden we een ander proces met elkaar doorlopen.

Dat is ook de gedachte van de projectleider en programmamanager. Zij waren in eerste instantie ook kritisch op de nieuwe tekeningen van het COA, ondanks dat de kwaliteit van het plan goed is. Maar met het voorwerk dat is verricht door de omwonenden en anderen begrijpen we dat er andere verwachtingen waren.

Omwonende merkt op dat zij het gevoel heeft dat het nieuw gepresenteerde plan definitief is. Dan hadden er geen verwachtingen geschept moeten worden. Zo is het bij haar overgekomen.

De omwonenden hebben met het tot nu toe bekende plan kunnen schuiven naar een opstelling waarmee ze wel oké waren. Vervolgens komt er een andere tekening die niet overeenkomt met de verwachtingen die waren gecreëerd. Het lijkt veel op de allereerste tekening die door het COA is getekend.

Als de projectleider en de programmamanager dit vooraf hadden geweten, dan was het proces anders verlopen.

Omwonende: de gemeente had tegen het COA kunnen zeggen: dat kunnen jullie wel willen, maar dat gebeurt niet of anders omdat het voorstel niet is zoals we het hadden gedacht met de omwonenden.

Anderzijds is de projectleider van mening dat de omwonenden het recht hebben om het gewijzigde voorstel te zien omdat het in theorie mogelijk is dat de omwonenden dit een prima opstelling hadden gevonden. En er komen (op een andere manier) veel elementen terug die door de bewoners zijn aangedragen (Voetpad, grondwal, geluid absorptie)

Voorafgaand aan de vorige vergadering heeft hij het COA tevoren gemeld dat het nieuwe voorstel niet goed zou vallen en dat is ook gebleken.

De projectleider heeft bij herhaling aangegeven dat de locatie geen onderwerp van discussie is. Soms botsen individuele en gemeenschappelijke keuzes. Waar het gebouw ook komt, er zal altijd bezwaar komen. Participatie betekent niet dat bewoners besluiten of er op een locatie een azc komt, wel dat ze ideeën kunnen aandragen over de invulling.

Omwonende heeft bij de gemeente aangekaart dat er nu jongeren komen met totaal andere achtergrond, andere omgangsvormen, zeker naar vrouwen en meisjes. In het zwembad zijn zij anders gekleed dan deze jongeren gewend zijn. Daar heeft hij bezwaar tegen, maar nooit een antwoord op gekregen.

Projectleider: omwonende heeft een antwoord gekregen tijdens deze overleggen en via de advocaat. Echter is dat een onbevredigend antwoord voor de omwonende.

Omwonende: Nu zijn we 5 vergaderingen verder, een jaar mee bezig geweest welke plek het beste zou zijn. Nu kunnen we de unit nog niet plaatsen, dus daaruit blijkt dat de gekozen locatie niet goed is. Plus dat er een sloot loopt, er zou een fiets- en voetpad komen. Dat kan ook niet, het is geen goede plek. En wat gebeurt er bij brand? Moet de brandweer over de parkeerplaats naar binnen? die dan over de parkeerplaats. Dat lukt niet als er auto's staan geparkeerd. Daarnaast hebben we hier nog drie soorten uilen en in de sloot. Waarom is dit de goede locatie, vraagt hij zich af.

De wethouder heeft begrepen dat volgens de nieuwe tekening deze plek wel kan, maar tijdens het vorige overleg was daarover verschil van mening. Vervolgens is er een gesprek geweest met COA. De vraag is gesteld waarom men tot deze keuze is gekomen. Daar hebben we een aantal antwoorden op gekregen waarover nog nagedacht moet worden.

Omwonende merkt op dat men een brief van de gemeente heeft gekregen waarin staat dat de raad heeft besloten dat de opvanglocatie achter het gemeentehuis komt. Met de door de omwonenden aangedragen alternatieven is niets gedaan. De gemeente had nergens anders naar gekeken.

De wethouder merkt op dat hij destijds in de raad heeft gezeten en dat nooit is opgemerkt dat er met de alternatieven niets is gedaan. Hij heeft aan de vorige burgemeester gevraagd of het voor haar anders is dat de naaste burens last ondervinden van de 80 AMV's.

De wethouder merkt nogmaals op dat dit een ongelukkige uitspraak is geweest en realiseert zich dat dit bij de omwonenden slecht is gevallen.

Omwonende: De gemeente heeft een chronisch probleem. In korte tijd is er nu de derde burgemeester en een tweede wethouder, en niemand weet er iets vanaf.

Wethouder: Hoort wel heel veel en wordt goed bijgepraat over diverse onderwerpen uit zijn portefeuille. Het bestuur weet wel degelijk wat er speelt. Er zijn een aantal waarheden die naast elkaar liggen. Het gegeven is dat die waarheden veel emoties veroorzaken en tot andere verwachtingen hebben geleid. Anderzijds heeft dit alles te maken met het feit dat deze opgave er vanuit de overheid ligt en die moet worden ingevuld. Hoe gaan we nu verder, is de vraag. Goed naar elkaar luisteren. Maar er zijn ook verschillende verantwoordelijkheden. Dat is een lastig fenomeen. Daarom moeten we met elkaar in gesprek blijven. Hij kent ook bepaalde plekken in het land waar het niet goed gaat, maar op andere plekken wel.

De projectleider merkt op dat de wetgeving voorschrijft dat we participatie moeten toepassen. COA moet in gesprek met belanghebbenden en op basis daarvan moeten zij met een tekening komen, die zij vervolgens moeten onderbouwen met tal van rapporten, zoals geluid, flora en fauna, etc. Dit alles wordt beoordeeld door de gemeente, zij controleren of alles voldoet aan normen en eisen. Op basis daarvan wordt er wel of geen vergunning afgegeven. Zo niet, dan moet het COA terug naar de tekentafel. Het COA dient als ontwikkelaar uiteindelijk de tekening in. Daar mag je wat van vinden, maar je kunt niet letterlijk bepalen hoe het gebouw wordt neergezet, wel kan er een zienswijze worden ingediend. Qua tijdslijnen is het de bedoeling dat de BOPA aanvraag voor de zomervakantie 2025 in gang wordt gezet.

Daarom is het de wens om nogmaals met COA en omwonenden in overleg te gaan om te bezien wat er nu ligt en dat het COA een totale uitleg kan geven. Het is anders dan wat er eerst is voorgesteld. Dat moet worden besproken. Op het moment dat het COA de tekening indient, is er voor de omwonenden gelegenheid om een zienswijze in te dienen.

Omwonende vraagt of de werkafspraken beschreven kunnen worden en die als onderdeel van de bestuursovereenkomst op te nemen. Daarom is hij het er niet mee eens dat er tevoren geen invloed kan worden uitgeoefend door de gemeente. Hij vraagt zich af, los van de vragen die hij al heeft ingediend, of de gemeente met alle vragen nog iets gaat doen met de manier waarop het terrein ingericht gaat worden.

De projectleider zou daarom graag nog een gesprek met het COA en de omwonenden beleggen, zodat het COA alles goed kan uitleggen. Op basis daarvan kan het COA een voorstel indienen voor de vergunning.

Omwonende stelt de vraag opnieuw: is het bestuur of de gemeente Bronckhorst voornemens is om nog voorwaarden op te nemen, waaraan het COA zich dient te houden, nu zij weten dat dit voor de omwonenden zo zwaar telt. Mogelijkheden in een bestuursovereenkomst vastleggen?

Omwonenden hebben niet het gevoel dat de gemeente het voor hen opneemt, want de gemeente is er toch ook voor de omwonenden.

De burgemeester bevestigt dat de gemeente er zeker voor de omwonenden is. Hij is ook benieuwd in hoeverre er nog wijzigingsmogelijkheden zijn en of er nog rek is om met het gebouw te schuiven.

Omwonende vraagt opnieuw of de voorwaarden in de bestuursovereenkomst worden opgenomen.

De burgemeester merkt op dat deze misschien niet hoeft te worden aangepast als we tot overeenstemming kunnen komen, om tot een resultaat te komen waarin de omwonenden zich toch kunnen vinden. Op dit moment hebben de omwonenden niet een goed gevoel, dat is helder voor de burgemeester. Hij weet dat deze fase een tussenstap is en wil van het COA horen of er nog ruimte voor verandering is.

De wethouder merkt op dat het vorige omwonendenoverleg met het COA vrij stroef is verlopen, maar COA heeft wel aangegeven dat zij zoeken naar de mogelijkheden om zodoende tot een goede aanvraag te komen waar op een beslissing kan worden genomen.

De programmamanager merkt op dat de bestuursovereenkomst eenzijdig door het COA is getekend. Dat betekent dat er nog wat aan kan worden gedaan. Staat daar bijvoorbeeld in dat het gebouw minimaal zoveel meter van het gemeentehuis af komt te staan? In principe niet maar daar moeten we het met elkaar over hebben, over de tekening. Waar hebben we met elkaar nog invloed. We moeten met elkaar beslissen wat de belangrijkste dingen zijn, dus dan kan er nog aangepast worden totdat er met de omwonenden consensus is bereikt.

De wethouder merkt op dat het COA ruimte moet bieden binnen de mogelijkheden van wat wel kan en wat niet en dat op de beste manier borgen.

De projectleider merkt op dat het het mooist is om te proberen consensus te bereiken, maar dat dat geen voorwaarde is. Als er geen consensus is, kan het wel zijn dat het COA haar plannen doorzet. De projectleider kan nu niet garanderen dat die consensus er komt, maar het is wel het streven. Hij gaat ervan uit dat er eerder duidelijkheid is over de tekening en de BOPA procedure in gang wordt gezet. Pas daarna zal de bestuursovereenkomst worden getekend. Er zal extra aandacht zijn voor de werkafspraken en de gemeente wil dat deze gelijkwaardig worden behandeld als de inhoud van de bestuursovereenkomst.

Omwonende vraagt of de termijn al bekend is wanneer de gemeente dit met het COA gaat bespreken.

De projectleider merkt op dat hij graag op korte termijn met omwonenden en het COA aan tafel wil zitten om dit te bespreken.

Omwonende heeft de uitdraai van 25/09/2024 bekeken en daar staat een schets op van 1 gebouw, waarover in de ogen van de omwonenden te praten is, de positie van het gebouw, achter het gemeentehuis. Er is daarna gesproken over 2 units, die bijna aan elkaar zijn getekend. Dan kun je met zandwallen tot een goede oplossing komen.

De projectleider merkt op dat het geen zin heeft om verwachtingen te wekken die niet waargemaakt kunnen worden. Hij laat ook weten dat we alles bespreekbaar gaan maken en heeft het idee dat we gaan uitkomen op de positie die op de eerst tekening stond en dat er nog wel wat geschoven kan worden en zodoende aan de wensen van de omwonenden tegemoet gekomen kan worden. Hij kan daar geen toezeggingen in doen.

Omwonende gaat ervanuit dat het COA een voorstel indient dat voldoet aan de wettelijke kaders. Omwonenden kunnen bezwaar indienen. Als het voorstel niet naar wens is van de omwonenden, is er dan iemand die zegt: dit voorstel is nog steeds niet goed en daar zijn we het niet mee eens. Of zegt de gemeente: het valt binnen de wettelijke kaders en het voorstel is goed zo? Neemt de gemeente het voor de omwonenden? De burgemeester antwoordt dat we het met elkaar meer of minder eens moeten zijn voordat er gerechtelijke procedures kunnen starten. Het is niet zo dat wanneer de rechter een uitspraak heeft gedaan, de burgemeester kan zeggen: zo, dat is leuk, maar ik doe helemaal niets. Die bevoegdheid heeft hij niet.

Omwonende hoopt dat de burgemeester zich heel hard voor de omwonenden zal maken. De burgemeester merkt op dat we met het resultaat dat er komt, mogelijk meer of minder eens zijn. Het is mogelijk dat de rechter daaraan te pas komt. In Nederland heeft de burgemeester geen rechten om aan het eind op de rem te trappen. Wel aan de voorkant en daarom zitten we hier. Alle voorwaarden worden meegenomen en pas daarna het tekenen van de bestuursovereenkomst. Hij kan niet beloven hoe het wordt. Maar wel dat er iets komt en dat de gemeente zo goed mogelijk haar best doet voor een zo goed mogelijke plaats. Het zou gek zijn wanneer de burgemeester niet zijn best doet om samen met de omwonenden tot een zo goed mogelijk resultaat te komen.

De gemeente gaat de aanvraag van het COA beoordelen of deze in overeenstemming is met de omgevingswet en de afspraken die tevoren zijn gemaakt. Op basis daarvan zal er wel of geen vergunning worden verleend. De gemeente moet zich aan wettelijke kaders houden en toetsen of het allemaal klopt. Het kan ook zijn dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de bestuursovereenkomst waardoor de aanvraag niet wordt goedgekeurd.

De projectleider maakt zich hard om de wensen van de omwonenden zo goed mogelijk mee te nemen. Hij weet dat het fietspad als ontsluiting heel erg belangrijk is en de grondwal, geluid, verlichting, hout is veel beter voor geluidsdemping dan metaal. De geluidsbelasting valt heel erg mee hier. Er wordt echt goed gekeken naar de wensen en die zullen zoveel mogelijk mee worden genomen.

Omwonende heeft het idee dat er straks een situatie ontstaat dat een deel van de belangen van de omwonenden worden opgeofferd aan de architectuur. Dit kwam zo bij hem over tijdens de vorige bijeenkomst. Hij vraagt de politiek om de achterdeur niet te openen.

Alvorens met elkaar naar buiten te gaan naar het bouwterrein is er nog gelegenheid voor het stellen van aanvullende vragen die niet eerder zijn gesteld.

- Omwonende: Is B&W op de hoogte van het aantal ondertekeningen in Hengelo (enquête op FB/soort petitie)?
De burgemeester is daarvan op de hoogte.
- Stel dat de gemeenten Doesburg en Bronckhorst samen zouden gaan. Wat heeft dit voor invloed op het aantal AMV's / vluchtelingen? Kunnen we dan de vluchtelingen die al in Doesburg zijn van ons aantal in Bronckhorst afhalen?
De burgemeester antwoordt dat hij dat niet weet maar nu ook niet actueel is. Hij vindt het veel belangrijker om te onderzoeken of Doesburg wel bij Bronckhorst past.
- Vraag over (brand)veiligheid. Als de locatie via de parkeerplaats moet worden benaderd, moet er voor de brandweer een open bereikbare plek zijn om bij de brandhaard te kunnen komen. Hoe gaat men dat hier realiseren?
De projectleider merkt op dat bij de BOPA-vergunning altijd naar deze zaken wordt gekeken, het is een belangrijk aspect en bovendien wettelijk verplicht om dit goed te regelen. Dit is een verplichting en wordt zeker op getoetst. Dat is een onderdeel van het proces.
- Is het mogelijk om aan te geven op het veld waar het gebouw komt te staan? Zodat er voor de omwonenden een beeld gevormd kan worden over de grootte van het gebouw.

1. Sluiting

Verder zijn er geen andere zaken aan de orde. De bijeenkomst wordt afgesloten. Aansluitend wordt de bouwlocatie bezocht.

De projectleider merkt op dat deze week het verslag en presentatie aan omwonenden wordt verstuurd. De overige stukken komen wat later. De projectleider is druk bezig met het afronden van het woonverzoek. Het verslag van de vorige bijeenkomst was moeilijk te maken gezien de emoties die er toen waren. Er wordt naar gestreefd dit verslag eind week 17 aan betrokkenen toe te sturen.

Voor de volgende bijeenkomst stelt de projectleider voor de afspraak te maken waarbij het COA aanwezig is. Deze volgende bijeenkomst zal waarschijnlijk in de 1^e of 2^e week mei 2025 plaatsvinden. Een datum wordt nog doorgegeven.

